

dep



# eglutė

1977  
birželis





## TURINYS

- 3 VASARA, D. Lipčiūtė
- 4 AGYTĖ IR SAGUTIS, Ž. Nalivaikaitė-Rawson
- 11 DĖDĖS ŪKIS, D. Lipčiūtė
- 12 GERAŠIRDIS LIŪTAS, B. Jankauskaitė
- 17 SALDAINIO KELIONĖ, G. Antanaitytė
- 18 DARBELIAI, paruošė J. Zubinienė
- 22 DAINOS, paruošė M. Mažeikaitė-Utz
- 26 MEKSIKOJE III, I. Grigaitienė
- 32 KAS KAM PATINKA
- 33 DRAMBLYS, T. Pempė
- 36 GALVOSŪKIAI, paruošė I. Šalčiuvienė

## PIEŠINIAI

1977 m. viršeliai ir "Eglutės" vinjetė — A. Sruoginienės  
skyrių vinjetės piešė Z. Sodeikienė  
kitos iliustracijos:

- A. Sutkuvienės — 3, 11
- C. Swann-Brodie — 5, 7, 8, 9
- R. Karosaitė — 12, 13, 14, 16
- A. Sruoginienė — 22, 24
- P. Osmolskis — 23, 25, 32
- Z. Sodeikienė — 33

## REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, kalbos — L. Šalčiuvienė, pasakų — A. Vygantienė, muzikos — M. Mažeikaitė-Utz, darbų — J. Zubinienė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių, kitur prašome nespausdinti.

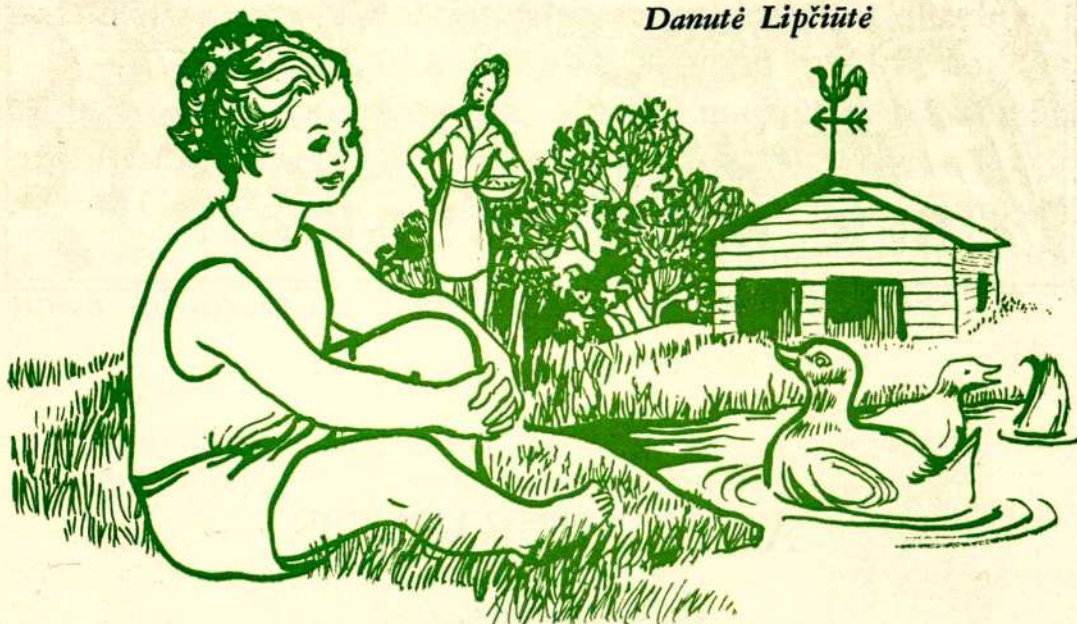
EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išėivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Conn. 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy —\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Conn. 06260.



# VASARĄ

*Danutė Lipčiūtė*



Saulė juokias,  
Ežerėly  
Plaukt plaukiu.  
Tai man gera,  
Lyg antelei.  
Tai smagu!

Pasigaunu sau  
Žuvelę  
Štai ranka —  
Ir paleidžiu  
Laisve džiaugtis  
Į bangas.

Pievom bėgu,  
Lyg plaštakė  
Tarp žiedų —  
Švyst, pralenksiu  
Avinėlius  
Debesų.





## AGYTĖ IR SAGUTIS

*Ž. Nalivaikaitė-Rawson*

Vieną dieną Agytės tėvelis išsitraukė vokelį iš kišenės ir tarė:

— Štai mūsų lėktuvo bilietai. Visi skrisime atostogauti prie jūros. Ten būsime dvi savaites. Išvyksime šeštadienį.

— Valio! — sušuko Agytė. — Einu pasakysiu Sagučiui, kad pradėtų pakuotis.

— Sagučiui! Agyte, arkliukai neskrenda lėktuvais su žmonėmis, — aiškino mamytė.

— Ir viešbutis modernus, neturi arkliams tvarto. Sagutis turės pasilikti namie, arkliaauklio priežiūroj, — pridėjo tėvelis.

— Bet Sagutis labai, labai norėtų kartu keliauti. Jis verks visą laiką, vienas palikęs, — jaudinosi Agytė.

— Ū-hū-hū-hū-hū! — pravirko Agytės mažasis broliukas, Jonukas.



— Vaikučiai, neverkit, — ramino močiutė. — Eime, pažiūrėsim, ar yra sausainių mano saldumynų dėželėj.

— Aš matau, kad kelionė be Sagučio bus liūdna, o su Sagučiu atrodo neįmanoma, — sakė mamytė. — Kaip šią problemą išspręsti?

— Gal aš galėčiau išjoti ant Sagučio, o tu, mamyte, ir tėvelis, ir Jonukas, ir močiutė galėtumėt važiuoti prie jūros automobiliu, paskui mane, — pasiūlė Agytė.



— Geriausia man pasilikti namie su vaikučiais ir Sagučiu, — nusprendė močiutė.

— Kažin, ar mums negalėtų padėti mūsų geras pažįstamas, Lukas Simanavičius? Aš jam paskambinsiu telefonu šiandieną, — nutarė mamytė.



— Ir aš galėčiau paskambinti į aerodromą, pasiklausti ar nepriima arklių nors vienas lėktuvas, — pasiūlė tėvelis.

— Ar tai reiškia, kad Sagutis galės keliauti su mumis? — klausė Agytė.

— Sužinosime rytoj vakare, — tarė mamytė.

— Aš pasakysiu Sagučiui, — sakė Agytė.

— Ir aš, ir aš, — kartojo Jonukas.

— Štai jam raudonas obuoliukas, — pridėjo močiutė.

Tą naktį Agytė negalėjo užmigti, rūpindamasi apie Sagutį. Kaip jį pasiimti kartu į lėktuvą? Sagutis miegojo saldžiai. Jis sapnavo, kad lėktuve sėdėjo prie lango, ir kad viešbutyje miegojo vandeninėj lovoj.

Ryte Agytė nesuvalgė savo kiaušinio ir išgėrė tik vieną puoduką obuolių sunkos. Sagutis suvalgė didelius pusryčius ir praleido rytą, atsisveikindamas su draugais.

Prieš pat pietus, telefonas suskambėjo.

— Klausau. Lukai! — nudžiugo mamytė. — Ačiū, kad taip greitai mums paskambinai. . . Taip, taip. . . O! Aš jai tuč tuojau pasakysiu. Dėkui, Lukai. Pasimatysime šeštadienį.

— Agyte! Ponas Simanavičius turi Sagučiui vietos savo ūkyje. Jis gyvena netoli viešbučio, ir jis pasikvietė savo anūkėlę, Janutę, jį aplankyti su savo arkliuku. Sagutis ir Janutės arkliukas miegos vienam tvarte, — aiškino mamytė.

— Valio! — suriko Agytė. — Bet, ar galės Sagutis skristi su mumis lėktuvu?

— Taip, Agyte, galės. Tėvelis sužinojo, kad vienas lėktuvas turi vietos šunims ir mažiems arkliams. Išvykstame rytoj!

~ ~ ~





Prie jūros, Agytė su Janute žaidė vandens gaudynėm su arkliukais. Jos taškėsi, krykštavo, ir užkandžiavo ant jūros kranto. Pietums Agytė valgė riešutų sviesto ir medaus sumuštinį, užsigerdama obuolių sunka. Janutė suvalgė riešutų sviesto ir uogienės sumuštinį, ir gėrė pieno.

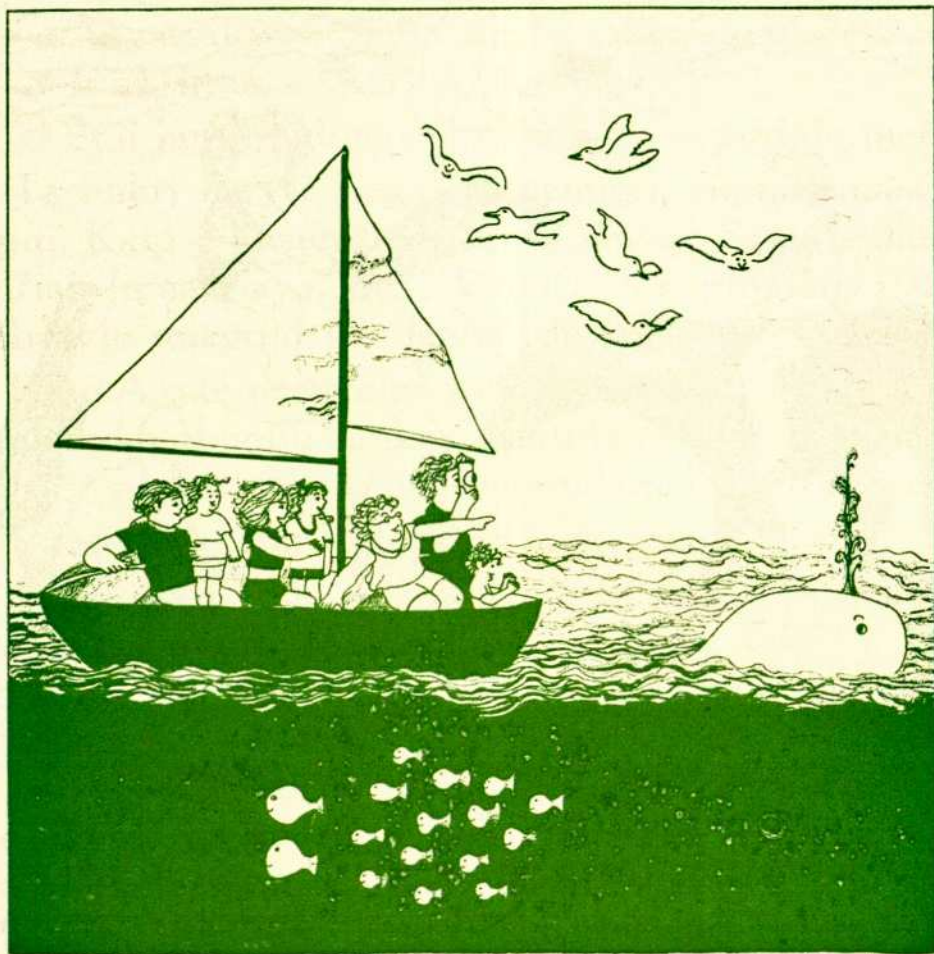
Sagutis maitinosi žole, morkomis, ir vandenėliu. Janutės arkliukas, Dūmelis, ėdė žolę, obuolius, ir taip pat gėrė



vandenėlio. Visi valgė sausainių — tik vienam Jonukui neteko. Jonukas užmigo pažaidęs vandeny ir neatsibudo tol, kol atėjo laikas išplaukti Luko laivu.

— Paukščiai! Paukščiai! — klykė Jonukas.

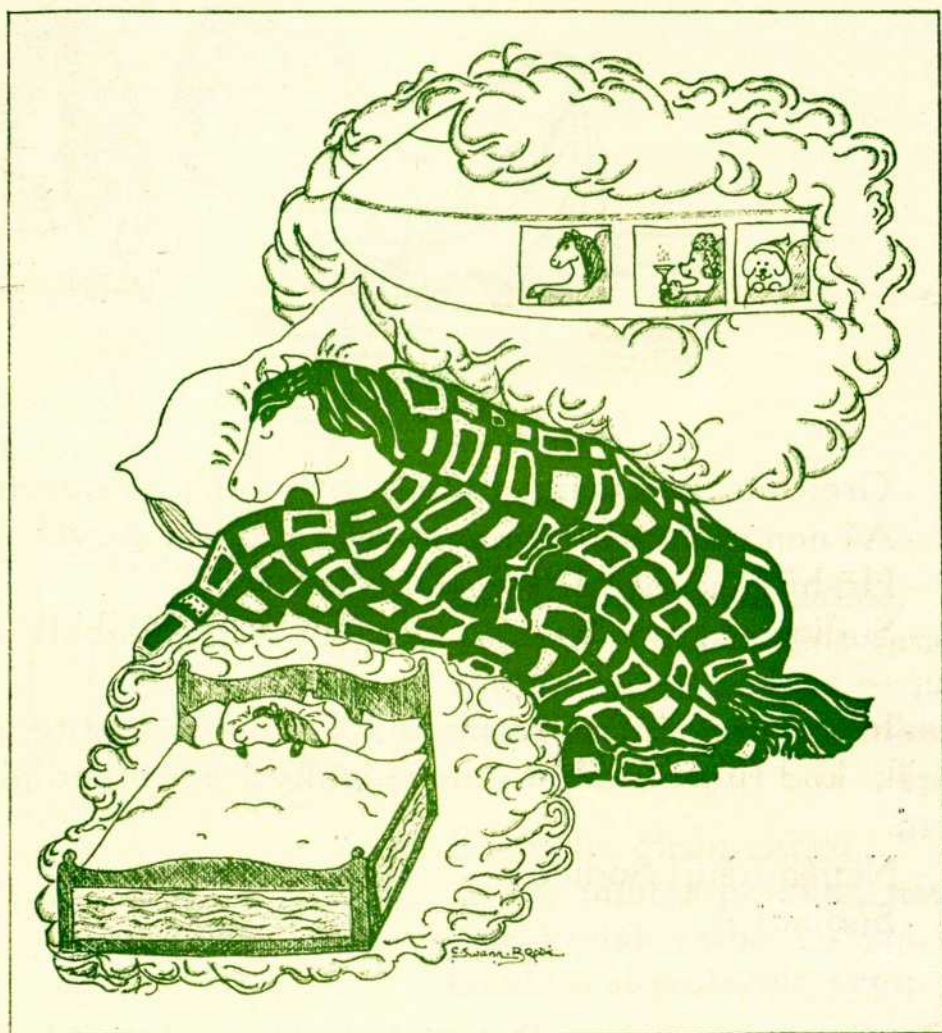
— Žuvėdros žuvauja, — aiškino Lukas.



— Banginis! Banginis! — suriko močiutė. Jis buvo gal 50 pėdų nuo laivo, ir purškė vandenį į viršų. Tėvelis griebė foto aparatą ir nutraukė visą filmą nuotraukų. Jonukas plojo rankutėm, o Lukas ir močiutė pakėlė mergaites augštai, kad jos galėtų geriau matyti. Tada banginis pasinėrė ir pranyko.



Kai laivas sugrįžo į krantą, visi buvo alkani. O arkliukai, kurie žaidė ant plažo visą dieną, buvo labai išvargę. Po greitos vakarienės, Sagutis ir Dūmelis nuėjo miegoti. Jie pasakojo vienas kitam pasakas ir apsidengė vienodom antklodėm.



Visi suaugę ir vaikai pavalgė skanią žuvies vakarienę. Tada, visi susėdę prie ugnies, ilgai šnekėjosi ir dainavo.



Kiekvieną dieną buvo naujų užsiėmimų ant jūros kranto. Agytė su Janute lenktyniavo ir arkliukus mokė naujų figūrų. Jos statė smėlio pilis ir rankiojo kiauteles. Jonukas mėgo mėtyti akmenėlius į vandenį ir ruošti smėlio ir žolių sriubą. Visiems patiko maudytis, iškylauti, o vakarais dainas dainuoti ir pasakas sekti.



- Greičiau, vaikučiai! Laikas važiuoti į aerodromą!
- Aš nenoriu važiuoti namo! — skundėsi Agytė.
- Hū-hū-hū-ū-hū-hū! — verkė Jonukas.
- Sudieu, Agyte. Sudieu, Saguti. Aš Jūsų labai pasiilgsiu, — apgailestavo Janutė.
- Ir man bus liūdna be tavęs ir Dūmelio. Janute, neužmiršk, kad tu prižadėjai mus aplankyti per mano gimtadienį.
- Neužmiršiu! Sudieu!
- Sudieu!

~ ~ ~

**Gražią vasaros dieną Dalytė jodinėjo mažu arkliuku, Sagučiu. Sagutis priklausė kitai mergytei, vardu Agytei.**

**— Mamyte, — prašė Dalytė, — pasek man pasaką apie Agytę ir Sagutį.**

**Mamytė taip ir padarė.**



# DĖDĖS ŪKIS

*Danutė Lipčiūtė*

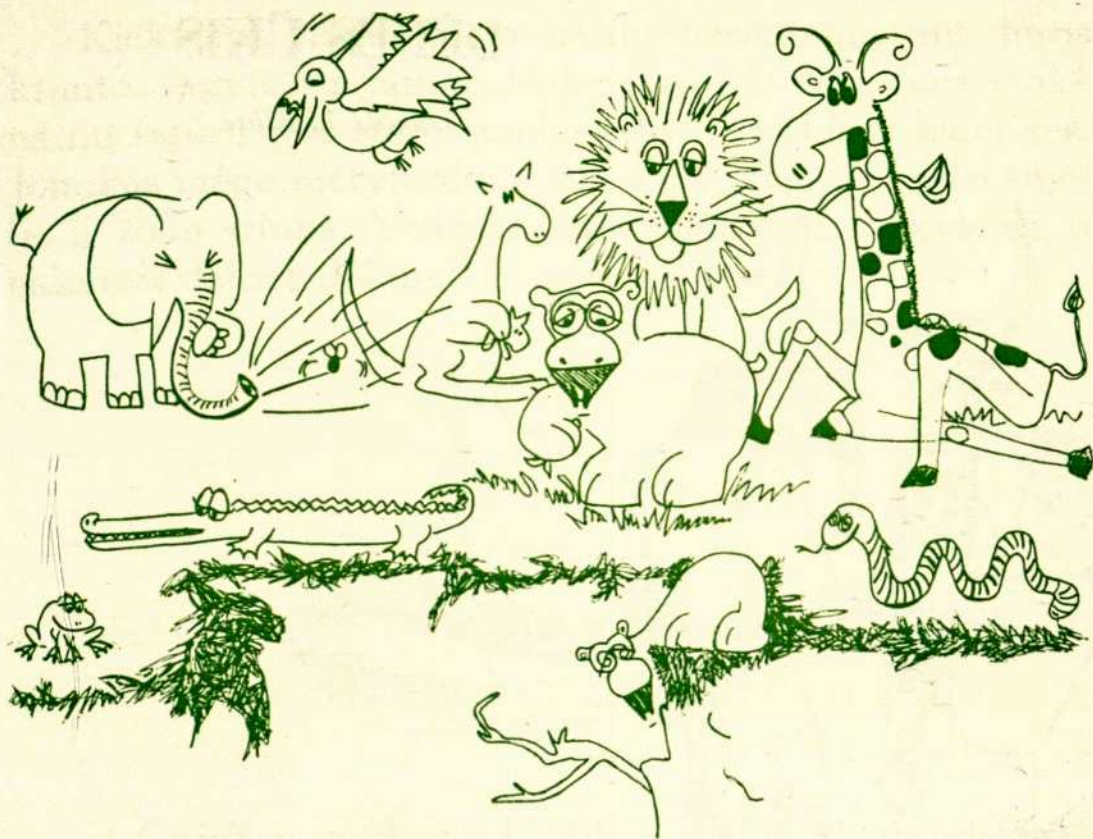


Dėdės ūky pievos žalios,  
Ten karvytės margos ganos,  
Kailiniuoti avinukai,  
Zvengia juodbėri arkliukai.

Žąsinėlis girgu-gargu,  
Ančių pulkas plaukia, nardo.  
Kud-kudak raiba vištytė,  
Gaidžio skiauterėlė švyti.

Kriuksi apvalus paršiukas,  
Murkia rainas katiniukas.  
Dėdės ūkį saugo Margis,  
Vis budrus ir nepavargęs.





## GERAŠIRDIS LIŪTAS

*iš prancūzų kalbos atpasakojo  
B. Jankauskaitė*

Daugumas liūtų gimsta Afrikoje, stepėse, kur auga aukštos žolės. Ten tik kur ne kur galima pamatyti medelį. Bet Maurukas Afrikos nėra matęs. Jis gimė zoologijos sode. Kai išmoko vaikščioti, vienas cirkas jį išūnijo.

Maurukas užaugo už grotų — narve. Tačiau jam vis vien buvo linksma. Jo mokytojas, ponas Zarato, gražiai jį prižiūrėjo. Mokė jį mankštos, kaip paprastai cirke liūtus moko. Pliauškindavo botagu, bet Mauruko nemušdavo, tik į žemę suduodavo.



Vieną dieną, kai ponas Zarato išėjo iš Mauruko narvo, liūtas netyčia letena pastūmė narvo duris. Jos atsidarė! Vienu šuoliu liūtas atsidūrė laisvėje. Pirmą sykį gyvenime Maurukas nebebuvo už grotų. Iš to džiaugsmo jis nežinojo nei ką daryti, nei kur bėgti.



Truputį aprimęs, Maurukas nutarė apžiūrėti apylinkes. Taip jis ėjo keliu, kol priėjo ūkį, kur keli vyrai krovė šieną į vežimą. Pamatę baisų žvėrį, vyrai pasileido bėgti, šaukdami: "Gelbėkit! Gelbėkit!"



Maurukui tai atrodė keista. Jis nesuprato, kodėl vyrai jo išsigando. Pakratęs karčius, liūtas apsidairė. Pamatė prie namo sienos pakabintą narvelį. Narvelyje šokinėjo geltonas paukščiukas.

— Ką čia veiki? — paklausė Maurukas. — Kodėl nebėgi iš narvo?

— Kad bijau. Čia visą laiką gyvenau, — atsakė paukščiukas. Tai buvo kanarėlė.

— Nebijok. Aš tave apginsiu. Keliaukim drauge pasaulio pamatyti.

— Gerai, — sutiko kanarėlė.



Maurukas atsargiai parvertė narvelį ir su dantimis nulenė vielas, kad kanarėlė galėtų išlįsti.



— Ačiū labai! Mano vardas — Piu. O tavo?

— Aš esu Maurukas. Pabėgau iš cirko. Esu tikras, kad policija manęs ieško. Geriau bėkim iš čia.

— Klausyk, Mauruk, — tarė Piu. — Aš nuskrisiu į miestelį ir pasižiūrėsiu, kas ten dedasi. Tada žinosim, ką daryti. Maurukas sutiko. Kantriai laukė, kol Piu sugrižo.

— Nebijok, — pasakė Piu, uždusęs. — Policija tavęs ieško kitoj miestelio pusėj. Mano, kad bus lengva tave surasti, nes esi toks didelis!

— Labai gerai! — nusijuokė Maurukas. — Keliaukim į priešingą pusę.

Taip liūtas Maurukas ir paukštelis Piu iškeliavo pasaulio pamatyti. Pakeliavę vieną dieną, sustojo pailsėti.

— Aš vėl skrisiu pažiūrėti, ką policija veikia, — pasiūlė Piu.

Sugrįžęs jis cypsėjo:

— Skubėk slėptis! Policija čia pat anoj pusėj upelio!

— Aš perplauksiu, o tu skrisk į kitą pusę. Pasislėpsim krūmuose, — visai ramiai tarė Maurukas.

Kai pavojus praėjo, Maurukas toliau klausinėjo Piu, ką matė ir girdėjo miestely.

— Žmonės bijo iš namų išeiti, — pasakojo Piu, — nes mano, kad tu plėšrus. Cirko direktorius sako, kad tu nepavojingas, bet niekas netiki.

Maurukui visa tai atrodė labai juokinga. Abu draugai linksmi keliavo toliau. Tada Piu vėl nuskrido į miestelį apsidairyti. Sugrįžęs, pasakojo Maurukui, ką matė ir ką girdėjo.

— Cirko direktorius labai supykęs, kad policija tavęs neranda. Žada poną Zarato atleisti iš darbo.

— Vargšas ponas Zarato, — nusiminė Maurukas. — Ką jis veiks be manęs? Ką jis rodys žmonėms? . . .



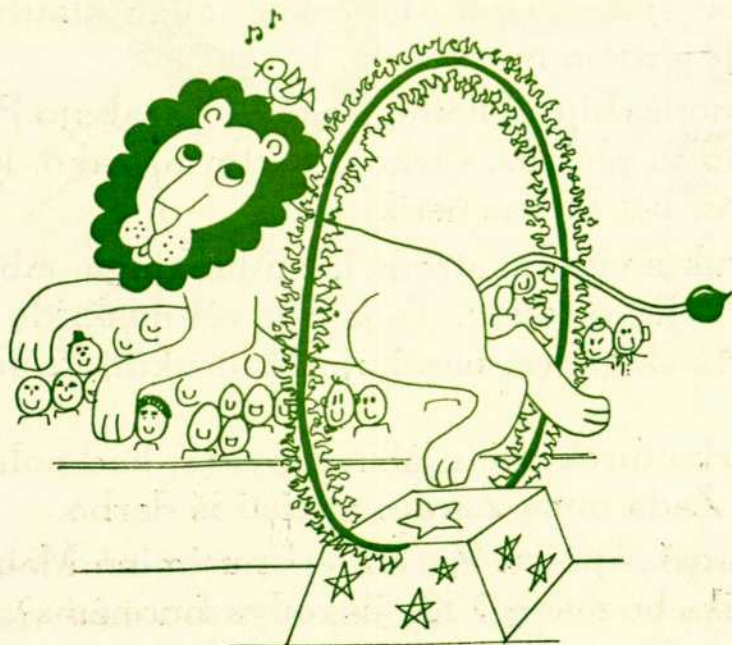
Maurukas ilgai galvojo: "Gera laisvam būti. Gera po pasaulį keliauti ir po atviru dangumi miegoti. . . Bet, vargšas ponas Zarato. Jis man daug širdies parodė. Nė sykį botagu nemušė ir kąsnį geresnį dažnai atnešdavo. . ."

Tą vakarą, kai sutemo, kai visi žmonės miegojo, didelis, geltonas liūtas išlinko į miestelį. Ant jo galvos tupėjo mažas paukščiukas.

Kitą rytą ponas Zarato nualpo iš džiaugsmo. Maurukas narve! Kai ponas Zarato paglostė Mauruko gaurus, liūtas jam lyžtelėjo veidą. Ponas Zarato suprato, ką liūtas nori jam pasakyti.

Dabar, kiekvieną vakarą cirko palapinė plyšta nuo plojimo. Visų mėgiamiausias pasirodymas — ponas Zarato su savo žvėrimis. O įdomiausias iš visų žvėrių — liūtas Maurukas, kuris šoka pro liepsnojančius lankus su mažu paukšteliu ant galvos. Paukštelis gieda.

Niekas nežino, kaip ir kodėl Maurukas sugrižo į cirką. Tik pats Maurukas žino. Ponas Zarato šiek tiek numano. O aš visa tai girdėjau iš mažo, geltono paukščiuko.





## SALDAINIO KELIONĖ

*Gailė Antanaitytė*



— Oi, aš bijau! Čia taip tamsu ir baisu!

— Labas. Atsiprašau, kad taip kalbu. Gal jus išgąsdinau? Žinote, kur aš esu? Aš sėdžiu storo berniuko pilve. Leiskite man papasakoti, kaip tai atsitiko.

Stovėjau krautuvėje — vienas didelis, gražus vyšnių skonio saldainis. Buvo man labai graudu, nes visi mano draugai jau buvo nupirkti. Atrodė, kad niekas manęs niekados nepastebės. Visi žmonės tik mano draugus pirkdavo.

Galvodamas ir gailėdamasis savęs, staiga pastebėjau storą, mažą, maždaug aštuonerių metų berniuką. Staiga mane pagriebė! Nežinojau ką daryti. Taip mane suspaudė, kad vos galėjau kvėpuoti. Negalėjau daugiau iškęsti ir apalpau.

Pabudau šiltoje kišenėje. Buvo taip gera, kad vėl užsnūdau.

Staiga pravėriau akis ir atsiradau dideliame raudoname urve. Buvo taip šlapia ir baisu. Mane visą subadė baltais, aštriais peiliais ir raudonu gabalu mėsos nustūmė į tamsų, juodą tunelį. Po kelių sekundžių į kažką atsitrenkiau. Taip baisu! Man dar net dabar bloga daros.

O, aš užmiršau jums pasakyti. Dabar, kai aš pagalvoju, man geriau. Aš čia turiu savo kelis draugus. Ne taip vieniša.





*paruošė J. Zubinienė*

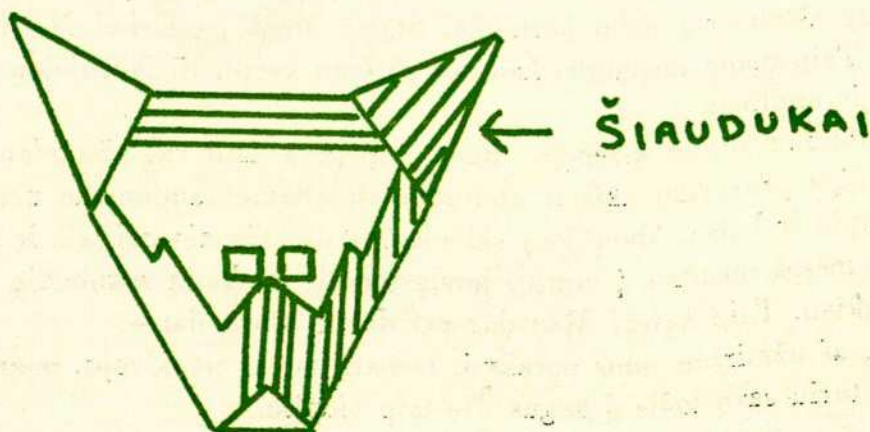
## ŠIAUDINUKAS

**Ko reikia:**

1. Kartono
2. Šiaudukų (popierinių arba plastikinių)
3. Klijų
4. Vandeningų dažų
5. Žirklių

**Kaip padaryti:**

1. Nupiešk paveikslą kartone, — pavyzdžiui, vilką.
2. Apklijuok visas tuščias vietas įvairaus ilgio šiaudukais.
3. Gali vandeniniais dažais nudažyti (jei šiaudukai popieriniai).







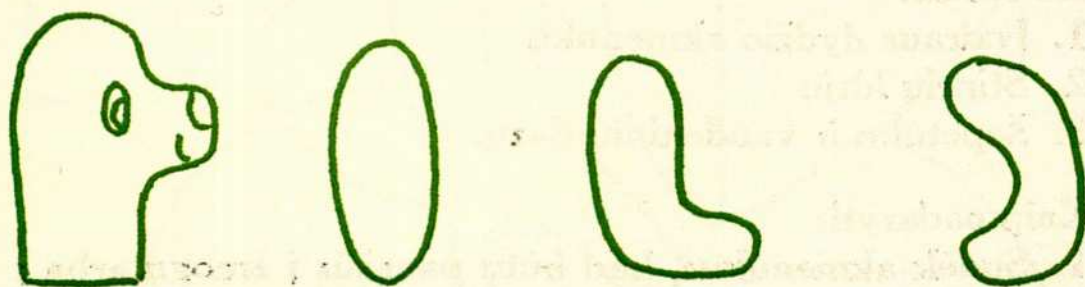
## CILINDERINIS ŠUNIUKAS

### Ko reikia:

1. Kartoninio cilinderio
2. Juodo, balto, rudo popieriaus
3. Klijų
4. Žirklių.

### Kaip padaryti:

1. Cilinderį apklijuok spalvotu popierium. Čia bus šuniuko kūnas.
2. Iš spalvoto popieriaus iškirpk šuniuko: galvą, ausis, 2 užpakalines kojas, 2 priekines kojas



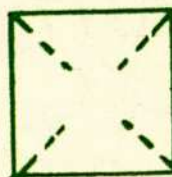
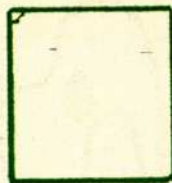
3. Viską priklijuok prie cilinderio.



## KAS ČIA?

**Ko reikia:**

1. Popieriaus lapo
2. Pieštuko
3. Žirklių
4. Klijų.



**Kaip padaryti:**

1. Nukirpk popierių, kad būtų lygus keturkampis.
2. Įkirpk kampus, bet nesiek vidurio.
3. Suklijuok kas antrą kampą ir — žiūrėk kas čia!



## AKMENINIAI ŽMONĖS arba GYVULIUKAI

**Ko reikia:**

1. Įvairaus dydžio akmenukų
2. Stiprių klijų
3. Šepetuko ir vandeninių dažų.

**Kaip padaryti:**

1. Sudėk akmenukus, kad būtų panašūs į žmogų arba į gyvuliuką.
2. Suklijuok ir nudažyk vandeniniais dažais.



**Surask laivā, lēktuvā, dramblī, katē ir kamuoli.**

**Nuspalvink juos.**







*paruošė M. Mažeikaitė-Utz*

## ŠITAM DIDELIAM BŪRY

*lietuvių liaudies žaidimas*



Šitam dideliame būry  
Daug mergaičių vidury.  
Tra-lia-lia, tra-lia-lia,  
Daug mergaičių vidury.

Šitam dideliame būry  
Daug berniukų vidury.  
Tra-lia-lia, tra-lia-lia,  
Daug berniukų vidury.

Oi mergele, mergele,  
Suk į ratą bernelį.  
Tra-lia-lia, tra-lia-lia,  
Suk į ratą bernelį.

Oi berneli, berneli,  
Suk į ratą mergelę.  
Tra-lia-lia, tra-lia-lia,  
Suk į ratą mergelę.



# KIŠKELIS

*lietuvių liaudies žaidimas*

*Lėtai*

1. — Tu kiš — ke — li, tu pil —  
 — ka — sai, kiš — ke — lė — li tu pil —

*Greitai*

— ka — sai, tai ne tau, tai ne tau  
 po dar — žė — lį šok — ti. — O tai man,  
 o tai man po dar — žė — lį šok — ti.

2. — Tu kiškeli, tu pilkasai,  
 Kiškelėli tu pilkasai,  
 Tai ne tau, tai ne tau  
 Rūtytėlę skinti.  
 — O tai man, o tai man  
 Rūtytėlę skinti.

3. — Tu kiškeli, tu pilkasai,  
 Kiškelėli tu pilkasai,  
 Tai ne tau, tai ne tau  
 Vainikėlį pinti.  
 — O tai man, o tai man  
 Vainikėlį pinti.





## KIRTIMĖLIS

žodžiai — K. Jakūbėno, muzika — J. Čiurlionytės



Tos girelės gražumėlis,  
Toj girelėj kirtimėlis.  
Oi, ly-lia, ta-ta-to,  
Oi, ly-lia, ta-ta-to.

Kirtimėlis visas žalias,  
Čiulba ulba ten paukštelis.  
Oi, ly-lia, ta-ta-to,  
Oi, ly-lia, ta-ta-to.

Ten kiškėlis bėginėja,  
Voverytė strikinėja.  
Oi, ly-lia, ta-ta-to,  
Oi, ly-lia, ta-ta-to.

Papartėlis ten žaliuoja,  
Žemuogėlė raudonuoja.  
Oi, ly-lia, ta-ta-to,  
Oi, ly-lia, ta-ta-to.

Papartėlį aš į šalį,  
Žemuogėlę į krepšėlį.  
Oi, ly-lia, ta-ta-to,  
Oi, ly-lia, ta-ta-to.





## TINDI RINDI RIUŠKA

*lietuvių liaudies daina*

1. Tindi rindi riuška,  
Kas ten miške triuška?  
Ar ne voverytė  
Ruda kepurytė?

2. Vilkas šieną piovė,  
Meška riešutavo,  
O kiškelis, tas vargšelis,  
Be kepurės šoko.







## MEKSIKOJE

### III

*Irena Grigaitienė*

Sekmadienis Meksikos sostinėje yra viena iš įdomiausių dienų. Daug kas vyksta sekmadieniais. Praleidžiant tik vieną sekmadienį Meksikos Mieste, tenka pasirinkti, ką nori pamatyti. Ryte operos rūmuose yra meksikiečių tautinių šokių pasirodymas. Tuo pačiu laiku galima vykti į vagių turgų, o po pietų pasižiūrėti bulių kautynes. Taip pat galima aplankyti įvairius parkus ir plaukiojančius sodus, ir dar daugybę kitų įdomybių. Mes pasirinkom dvi vietas. Iš ryto nuvykome į vagių turgų, o po pietų į plaukiojančius sodus.





## VAGIŲ TURGUS

Vagių turgus yra pačiame senamiesčio centre. Ten galima pamatyti pastatų, kurie stovi jau keturis šimtus metų.

Atvykę į vagių turgų, radom minias žmonių, kurie stumdėsi ir grūdosi — vieni pirmyn, kiti atgal. Tokioje kimšatyje reikia saugoti savo piniginę. Juk esam vagių turguj! Jei neapsižiūrėsi, štai — tavo piniginė padėta ant stalo pardavimui. O kadangi piniginėje liko ir pinigai, neturi iš ko piniginės atsipirkti!

Vagių turgus vyksta po atviru dangum. Pardavėjai atsineša savo prekes ir išdėsto ant stalų. Kiti, prekes aplink kaklą ar rankas apsikabinę, vaikšto. Matėm vieną meksikietį, kuris mažiausia dešimtį kepurių ant galvos turėjo.



— Mama, prašau man tokį nupirkti, — staiga paprašė Dailė, mums bevaikščiojant po turgų. — Aš tokio visuomet norėjau! — parodė ji pirštuku.



Mama žvilgteli į tą pusę, kur Dailė rodo. Ir štai tuoju pat prisistato pardavėja su marijonetėmis. Jas pašokdina ir Dailei paduoda pabandyti. O Dailė vis prašo mamos jai vieną nupirkti.

Mama, ispaniškai nemokėdama, bando sužinoti, kiek marijonetės kainuoja. Mat, Meksikoje reikia derėtis, — nemokėti kiek iš karto prašo, o siūlyti mažiau. Sutarus kainą, mama duoda pinigų. Bet marijonečių pardavėja prašo trigubai daugiau! Kodėl? Gi mamai su ja besikalbant, ji padavė po vieną marijonetę šalia stovinčiai Daivai su Lina. Visos trys mergaitės šokdina po marijonetę! Ir taip prisiėjo užmokėti trigubai daugiau.

## PLAUKIOJANTYS SODAI

Vienas įdomiausių gamtos stebuklų yra Meksikos plaukiojantys sodai. Indėnai sukėlė rąstus, ant jų užpylė žemių, kuriose pasodino daržoves, ir tada paplukdė vandenyje. Daržovės puikiai augo ir laistyti nereikėjo. Jos šaknis išleido pro rąstų tarpus tiesiai į vandenį.





Šiomis dienomis tie sodai yra labai našūs, ir juose sodintomis daržovėmis bei vaisiais minta visas didelis Meksikos miestas.

Sekmadieniais po šiuos sodus galima laivais paplaukioti. Prieplaukoje išsinuomoji spalvingai papuoštą laivą. Jo viduryje yra pailgas stalas, apdėtas kėdėmis. Meksikiečiai čia pavalgo pietus ir maloniai praleidžia sekmadienio popietę. Kai kuriuose laivuose yra virtuvės, iš kurių galima maisto nusipirkti. Bet dažniausia vietiniai meksikiečiai savo maistą atsiveža. Dar kiti laivai vežioja gėlių puokštes pardavimui. Viename matėme ir meksikietiškais rūbais apsivilkusių muzikantų orkestrą, kuris linksmino laivuose plaukiojančius.

Turėjom šiek tiek bėdos su grįžimu. Plaukėm, sekdami žemėlapi, bet prieplaukos negalėjom rasti. Klausėm vieno žmogaus, klausėm kito, bet kiekvieną kartą žiūrėm, kad tik ratu sukamės. Diena jau buvo įpusėjus, o saulei nusileidus, laivai nebeplaukia.

Nutarėm kuriame nors apylinkės kaimelyje pasiklausti kelio į prieplauką. Tėveliui bekalbant su policininku, jų pašnekesį išgirdo vienas dviratininkas. Jis pamojo ranka, kad jį sektume. Taip pasiekėme prieplauką saulei dar nenusileidus. O dviratininkui už pasitarnavimą atsilyginom.







## ACAPULCO

Iš Meksikos sostinės Acapulco miestą pasiekti reikia važiuoti per ilgas kalnų virtines. Pravažiavus paskutinį kalną, pamatėme vandenį, ir miestą pakrantėje. Pamažu leidomės žemyn. Darėsi vis šilčiau, o nusileidus į patį miestą, buvo karšta ir drėgna. Vos įėjus į viešbutį, mergaitės tuoj pat nuskubėjo į baseiną atsivėdinti.

Tėtis kvietė vaikus eiti į jūrą pasimaudyti. Visos mielai sutiko, ir su tėčiu traukė per grubų smėlį prie vandenyno. Tačiau ne visos išdrįso maudytis, nes bangos buvo labai apgaulingos. Prieš lūžtant, jos stipria srove traukė į gilumą. Neprityrusiam plaukikui buvo pavojus patekti į per gilų vandenį. Tad Lina su Daile liko smėlyje sėdėti, kol Daiva su tėčiu perplaukė bangų lūžį ir nuplaukė į įlankoje plūduruojantį plaustą. Visi nusprendėm, kad baseine saugiau maudytis.

Acapulco mieste daug ką galima pamatyti, bet tos įdomybės vyksta vakare, o Dailė eina anksti miegoti. Pasitaikė proga laivu apiplaukti Acapulco įlanką į Ramųjį vandenyną. Įsėdus į laivą, jį apspinta būrys jaunų narų. Jie prašo mesti pinigus į vandenį. Numetus pinigą, jie neria į gilumą, pagauna pinigą ir, iškilę parodo savo laimikį. Išmėtėm visus savo smulkius pinigus ir gailėjomės, kad daugiau nebeturėjom. Jaunieji nariai taip gražiai pinigus gaudė, nė vieną sykį pinigais nedingo.



Laivo kapitonas užkalbino mūsų Daile, stebėdamasis jos šviešiais plaukais. Ji labai skyrėsi nuo meksikiečių vaikų, juodaplaukių tamsiaodžių. Kapitonas leido Dailei laivą pavairuoti. Daiva su Lina grįžusios iš laivo apžiūrėjimo, labai nustebo, kad jų mažoji sesutė prie vairo. Gerasis kapitonas ir juodviem leido pavairuoti. Visos buvo patenkintos.

Grįžus į viešbutį, Daiva su Lina tuoj išskubėjo į baseiną. Kai tėtis su mama ir Daile vėliau atėjo pasižiūrėti, ką jos išdarinėja, štai ką pamatė. Lina meta pinigą į vandenį, o Daiva neria ir gaudo. Paskui Daiva meta, o Lina neria.

Kitą rytą išskridome namo ir taip pasibaigė maloni kelionė, kurią Daiva, Lina ir Daile — ir taip pat tėtis su mama — prisimins daug metų.



Birželio galvosūkis: skersai — 1. kandis, 2. papartis, 3. musių, 4. stovyklauti, 5. sietų, 6. arklio, 7. žalia. Išilgai — 1. kepamosios gardelės, 2. žydi, 3. uodų, 4. saulė. 5. atostogauja, 6. sausa, 7. vikšras.

Gėlių vardai: 1. vandens lelija, 2 narcizas, 3. saulėgraža, 4. našlaitė, 5. astra, 6. dobilai, 7. rožė, 8. tulpė, 9. pakalnutė, 10. zinija.



# KAS KAM PATINKA



## VASARA

Nors dar sušalęs sniegas dengia žemę, aš jau svajoju apie vasarą. Visi žmonės laukia vasaros. Vasara visiems patinka, ypač vaikams, nes prasideda atostogos.

Per ilgus mokslo metus lietuviukai mokiniai eina į dvi mokyklas — anglišką ir lietuvišką. Ten mes daug mokomės ir sunkiai dirbame. Bet kai ateina vasaros atostogos, mes galime pailsėti.

Nereikia anksti keltis ir nereikia pamokų ruošti. Galime daug knygų perskaityti ir televiziją pažiūrėti. Taip pat mes galime praleisti daug laiko lauke.

Vasarą oras yra šiltas ir malonus. Kartais būna net per karšta. Lietus palaisto žemę, o saulutė kasdien šviečia, šildo ir visus džiugina.

Vasarą vaikai yra laimingi, nes lauke gali praleisti beveik visą dieną. Kasdien einame į parką. Ten žaidžiame beisbolą su broliu ir draugais. Kai nusibosta krepšinis ir tenisas, važinėjame dviračiais. Taip pat einame maudytis. Kaip malonu po karštos dienos įlįsti į gaivinantį baseiną.

Vasarą reikia daugiau lauke dirbti ir tėveliams padėti. Kartais dažome namą arba garažą. Reikia dažnai žolę nupiauti ir daržą išravėti. Aš kasdien laistau žolę, gėles ir daržoves. Bet ir sunkus darbas vasarą pasidaro malonesnis.

Dabar sėdžiu, rašau ir galvoju. Dar daug dienų praeis, iki visa tai ateis. Bet nenusimenu. Vasara visada ateina ir atneša mums visiems daug džiaugsmo.

*Audrius Polikaitis*



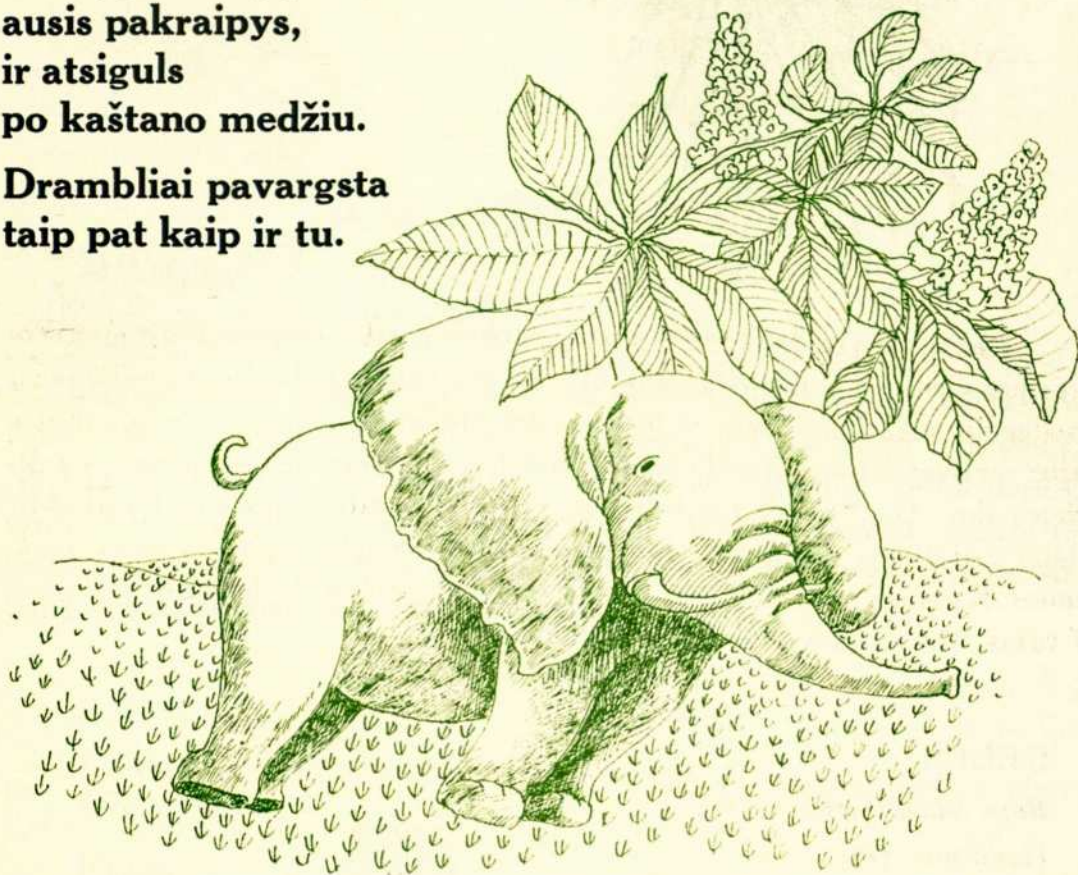
# DRAMBLYS

*T. Pempė*

Išbėgs, išbėgs dramblys  
iš miško.

Paūž, pastaugs,  
ausis pakraipys,  
ir atsiguls  
po kaštanų medžiu.

Drambliai pavargsta  
taip pat kaip ir tu.



## SUSITIKO

*Regina Krutulytė*

Bėgo zuikis per miškelį,  
Ir sutiko jis kiškelį.  
Bėgo, bėgo jie abu,  
Kur nubėgs jie takeliu?

Kelio galo nematyti —  
Morkų daržas — pakramtyti!





## POVAS

*Vida Didžbalytė*

Pasaulyje yra daug labai gražių paukščių, ypač šiltuose kraštuose. Povas yra vienas iš gražiausių paukščių. Jis yra kalakuto dydžio. Vyriškų povų uodegoje auga labai ilgos ir nepaprastai gražios plunksnos. Tos plunksnos žiba melsvai-žalsvai, ir galuose turi dideles, apskritas dėmes, panašias į dideles akis. Tos "akys" yra mėlynos, žalios ir auksinės spalvos. Povai išdidžiai vaikštinėja išpūtę savo gražių plunksnų uodegas. Jų yra visuose kraštuose. Kadangi povo uodegos plunksnos labai gražios ir ilgos, jos dedamos į vazas. Mes turime puokštę povo plunksnų.

## GĖLĖS

*Rūta Sadauskaitė, 10 m.*

*Hamilton, Ont.*

Žiūriu aš pro langą —  
Jau gėlytės auga.  
Visi vaikai šaukia:  
Pavasaris jau čia!

Gamta visa atgijo,  
Saulutė meiliai šviečia.  
Mergaitėms tinka gėlės —  
Gražios jos, kaip lėlės.







## ŽIOGO ISTORIJA

*Vida Kazlauskaitė*

*piešinys — Rimos Valiulytės*

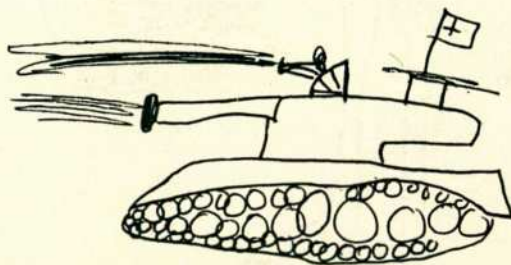
Labas! Aš esu senas žiogas: žalias su raudonomis kojytėmis, kurios jau nebėra stiprios. Daug žinau apie platųjį pasaulį, pažįstu pievas ir krūmus. Nors mano tėvai yra mirę, bet turiu daug draugų. Žiogeliai, kelios musės, svirplys ir skruzdėlė — visi mano pažįstami. Neblogai gyvenu: drauge su kitais randu skanių grūdelių ir žolių. Nors žinau, kad greitai mirsiu, esu patenkintas gyvenimu. Jums visiems linkiu to paties!

## KNYGA

*Vytukas Šulaitis*  
*Cicero, Ill.*

Knyga viena,  
Niekas neskaito jos,  
Visas mokslas prarastas.

*Tankas*  
*Darius Udrys, 4 m.*  
*Jackson, Mich.*



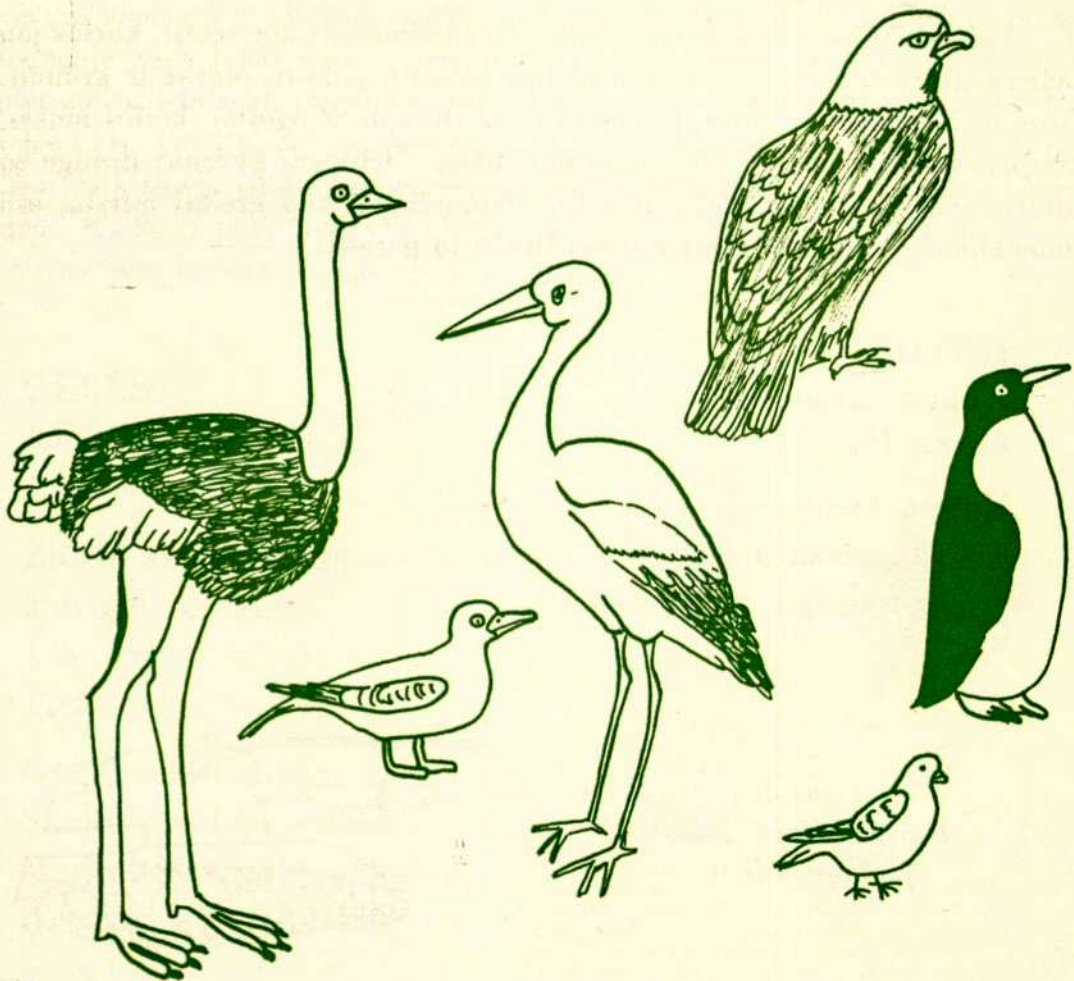




## ŠLIURĖ IR KEPURĖ KALBA

paruošė L. Šalčiuvienė

Surašyk paukščių vardus po atitinkamais paveikslais:  
erelis, žuvėdra, pingvinas,  
gandras, karvelis, strutis.





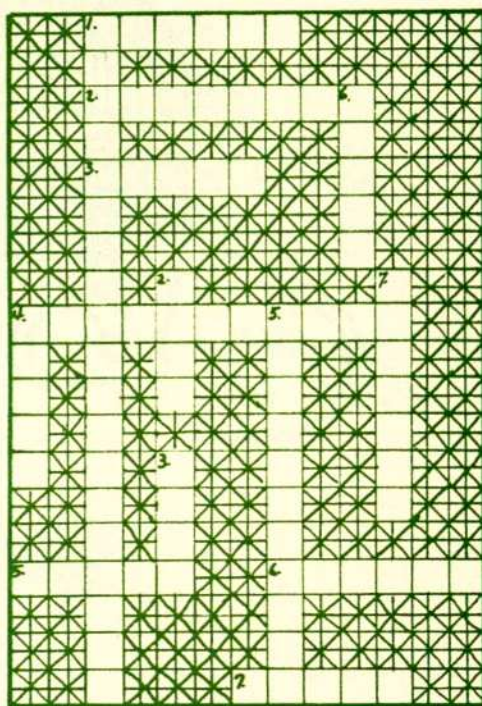
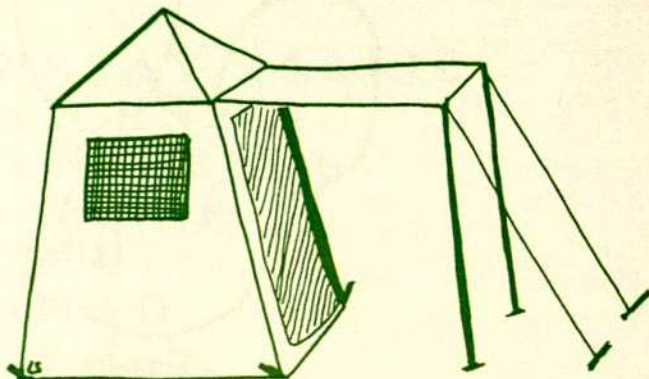
# BIRŽELIO GALVOSŪKIS

## Skersai:

1. Vabalas, panašus į peteliškę, kuris ėda vilną.
2. Žalumynas, kuris auga pavėsyje.
3. Vasarą lauke atsiranda daug .....
4. Vasarą smagu ..... palapinėje.
5. Palapinių langams bei durims reikia ....., kad vabalai neįskristų.
6. Jodinėjimui reikia .....
7. Žolė yra .....

## Išilgai:

1. Vasaros metu mėsą lauke kepa ant ....., (2 žodžiai — tarp jų palikti vieną keturkampį laisvą)
2. Gėlės vasarą .....
3. Yra nemalonu lauke būti, kai atsiranda daug .....
4. .... labai karšta vasarą.
5. Vaikai vasarą .....
6. Dykumoj yra labai .....
7. .... tampa peteliške.



(Atsakymai psl. 31)



**Suporuokite žodžius kurie turi tą pačią ar labai panašią reikšmę.**



**šeimininkas  
maštyti  
sermėga  
miškas  
levas  
veizėti  
greitai  
moksleivis  
stiprus  
rūbas  
asla  
snausti**

**drabužis  
miegoti  
sparčiai  
grindys  
drūtas  
galvoti  
žiūrėti  
ūkvedys  
liūtas  
švarkas  
giria  
mokinys**



## GĖLIŲ PAVADINIMAI

Čia yra vardai gėlių, tik raidės sumaišytos. Pabandykite atitaisyti. (Atsakymai psl. 31)

1. DNNESAV JALLIE
2. ZAAICRNS
3. AAAŽRGSEUL
4. ŠLNTAAIĖ
5. RSTAA
6. LBDIIAO
7. ŽROĖ



8. PTLEU
9. TNLKPAAUĖ
10. JNZAI



**Nuspalvink balionus. Kiek spalvų naudojai? Kiek balionų nuspalvinai? Kaip balionas laikosi ore? Kas atsitinka, kai balioną perdūri? Kodėl?**

